

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

آیا تا کنون مشمول اقدام بحرانی شده‌اید؟

این یعنی چه؟

Samen gezond, fit en veerkrachtig

آیا تا کنون مشمول اقدام بحرانی شده‌اید؟ این یعنی چه؟

برای درمان اختلال روانی، کسب اجازه از شما ضروری است. گاهی ارائه‌دهنده مراقبت ممکن است شما را، بدون این که از شما اجازه بگیرد، درمان کند. مثلاً اگر بر اثر بیماری روانی در وضعیت خطرناک قرار گرفته باشید به این اقدام مراقبت اجباری می‌گویند.

این اقدام بر اساس قانون خدمات سلامت روان (Wvggz) انجام می‌گیرد.

مراقبت اجباری را نمی‌توان به این شکل ارائه کرد. این خدمت فقط در شرایط استثنایی که چاره دیگری در دسترس نباشد، ارائه می‌شود.

برای استفاده از مراقبت اجباری دو راه پیش رو دارید:

- اقدام بحرانی
- مجوز مراقبت

این بروشور حاوی اطلاعاتی درباره اقدام بحرانی است. شهردار می‌تواند درباره اجرای اقدام بحرانی تصمیم‌گیری کند. یعنی شما ممکن است بلافاصله ملزم به پذیرش مراقبت شوید. قاضی می‌تواند مجوز اقدام بحرانی را تمدید کند.

در این بروشور الزامات قانونی مربوط به اقدام بحرانی، پیامدهای این اقدام برای شما و آنچه خودتان می‌توانید انجام دهید، ارائه شده است.

افرادی که، در صورت اجرای اقدام بحرانی، ممکن است با آنها سروکار داشته باشید

- شهردار (صفحه 8)
- وکیل (صفحه 12)
- فرد معتمد بیمار (صفحه 12)
- احتمالاً نماینده خودتان (صفحه 13)
- دادستان کل (صفحه 11)
- قاضی (صفحه 5)
- مدیر مراقبت (صفحه 7)
- مدیر پزشکی (صفحه 8)
- روان‌پزشک مستقل (صفحه 5)
- احتمالاً پزشک عمومی خودتان

در این بروشور ضمیر مذکر برای افراد مذکر یا مونث به کار رفته است.

تسرف

- 3 آیا تا کنون مشمول اقدام بحرانی شده‌اید؟ این یعنی چه؟
- 5 اقدام بحرانی چیست؟
5 آیا کارت بحران دارید؟
- 5 چرا اقدام بحرانی درباره شما اعمال می‌شود؟
- 5 معاینه روان‌پزشک مستقل
6 شروع گفتگو
- 6 مراقبت اجباری پیش از صدور رای
6 آیا مشکل پزشکی دارید؟ آیا دارو مصرف می‌کنید؟
- 7 تصمیم شهردار
7 حرفه
- 8 اقدام بحرانی اعمال شده است. چه اتفاقی برای شما می‌افتد؟
8 ارائه‌دهنده مراقبت و مدیر مراقبت
8 دیدگاه شما درباره خدمات درمانی
8 چه نوع مراقبت اجباری ممکن است اعمال شود؟
- 10 برای ارائه مراقبت اجباری، چه شرایطی باید برآورده شود؟
- 10 اقدام بحرانی چه مدت طول می‌کشد؟
11 وقفه موقت یا توقف
- 12 وکیل و فرد معتمد بیمار
12 وکیل
12 فرد معتمد بیمار
- 13 نماینده
- 14 شکایات
- 15 چه کار دیگری می‌توانید انجام دهید؟
15 کمک گرفتن از بستگان و/یا عزیزان
15 کارت بحران
- 16 اطلاعات بیشتر
- 18 پیوست شرح معیار صدمه
18 صدمه جدی
18 تردید درباره ابتلا به اختلال روانی
19 مقاومت
19 صلاحیت و نمایندگی

اقدام بحرانی چیست؟

شهرداری در صورتی دست به اقدام بحرانی می‌زند که شما، بر اثر اختلال روانی، خود یا دیگران را در معرض خطر جدی قرار دهید. این بدان معناست که شما باید تحت درمان پزشکی قرار بگیرید. در این وضعیت، درمان جسمی یا روان‌پزشکی ضرورت می‌یابد. بدین ترتیب، آزادی شما محدود می‌شود. بر اثر اقداماتی که در وضعیت بحرانی انجام می‌گیرد، شما احتمالاً مجبور به ماندن در مرکز خدمات سلامت روان خواهید شد. اگر فوریت چندان شدید نباشد، مجوز خدمات درمانی درخواست می‌شود.

آیا کارت بحران دارید؟

آیا در گذشته نقشه بحران تهیه کرده‌اید؟ یا آیا اظهارنامه الزام‌آور دارید؟ یا آیا خواسته‌های خود را ثبت کرده‌اید تا اطرافیان‌تان از کارهایی که باید/نباید انجام دهند، آگاه شوند؟ یا، مثلاً، با چه کسی باید تماس بگیرید؟ ترتیبی دهید که این کارت بحران یا زیست‌خواست به دست ارائه‌دهندگان مراقبت یا مدیر مراقبت برسد.

چرا اقدام بحرانی درباره شما اعمال می‌شود؟

اقدام بحرانی در صورتی اعمال می‌شود که شما در وضعیت‌های زیر قرار بگیرید:

- اگر خطری جدید متوجه خودتان یا دیگران کنید (در قانون به آن آسیب جدی گفته می‌شود).
- اگر احتمال بروز صدمه جدی بر اثر اختلال روانی وجود داشته باشد.
- اگر شما اجازه مراقبت را صادر نکنید.

اقدام بحرانی را فقط می‌توان در شرایط بسیار حاد که چاره دیگری جز پیشگیری از صدمه جدی وجود نداشته باشد، درباره شما اعمال کرد. آستانه اعمال اقدام بحرانی را «معیار صدمه» می‌نامند. اطلاعات بیشتر در پیوست (صفحه 18) ارائه شده است.

ضمناً، این اقدام فقط در صورتی اجرا می‌شود که احتمال بروز آسیب جدی بالا و اقدام فوری ضروری باشد.

معاینه روان‌پزشک مستقل

تحویل صدمه جدی به شما کاملاً قریب‌الوقوع است. بنابراین، لزومی ندارد که قبلاً تشخیص کامل اختلال روانی صورت گرفته باشد. وجود احتمال معقول کفایت می‌کند. البته روان‌پزشک باید این احتمال را تایید کند. به همین دلیل، روان‌پزشک مستقل باید شما را معاینه کند. این روان‌شناس نباید شما را طی حداقل یک سال گذشته معاینه کرده باشد. روان‌شناس پس از معاینه شما یک **بیانیه پزشکی** صادر می‌کند. گواهی پزشکی باید حاوی شرح وضع سلامت شما و نظر کارشناسی درباره ایجاد شدن یا نشدن آسیب جدی بر اثر رفتار شما، و ماهیت این آسیب جدی باشد. در گواهی پزشکی باید قید شود که آیا رفتار شما، از نظر روان‌پزشک، ناشی از اختلال روانی است یا خیر. روان‌پزشک باید مراقبت‌های پیشنهادی خود را شرح دهد و بگوید که آیا شما اجازه مراقبت را صادر می‌کنید یا خیر. روان‌پزشک می‌تواند داده‌های پلیسی و قضایی را از دادستان کل درخواست کند و احتمال بروز آسیب جدی را بر اساس این داده‌ها ارزیابی نماید. روان‌پزشک می‌تواند اطلاعات مربوط به اقدامات بحرانی یا مجوزهای مراقبت قبلی را از دادستان کل درخواست کند.

شهردار فقط زمانی می‌تواند اقدام بحرانی اعمال کند که گواهی پزشکی را از روان‌پزشک دریافت کرده باشد.

شروع گفتگو

به نظر ماموران اورژانس حاضر در محل، رفتار شما چه آسیب (خطر) جدی ممکن است در پی داشته باشد؟ لازم است که در این باره صحبت شود. اگر مایل باشید، می‌توانید خودتان برای رفع خطر وارد عمل شوید. سپس، این موضوع را با آرامش و شفافیت هر چه بیشتر برای ارائه‌دهندگان مراقبت شرح دهید. حتی اگر با این موضوع که شما باعث بروز خطر شده‌اید، موافق نباشید.

مراقبت اجباری پیش از صدور رای

این امکان وجود دارد که ارائه‌دهندگان مراقبت پیشاپیش مراقبت اجباری را ارائه کنند؛ حتی پیش از آن که شهرداری برای اقدام بحرانی وارد عمل شود. آنها فقط در صورتی چنین کاری می‌کنند که مراقبت اجباری را در آن مقطع از موقعیت بحرانی ضروری تشخیص دهند. مثلاً، خروج شما از یک اتاق خاص، پیش از آن که روان‌پزشک شما را معاینه کند، ممنوع شده باشد. یا این که قبلاً داروی مسکن مصرف کرده باشید. ماموران اورژانس این ارزیابی را برای پیشگیری از بروز وضعیت خطرناک انجام می‌دهند.

چند ساعت طول می‌کشد تا شهردار همه اطلاعات لازم برای گرفتن این تصمیم را جمع‌آوری کند. آیا ماموران اورژانس دلایل موجهی برای رسیدن به این تشخیص که شهرداری خواستار اعمال اقدام بحرانی علیه شماست، در اختیار دارند؟ در این صورت، آنها شما را به مکان مناسبی (پناهگاه بحران) انتقال می‌دهند. سپس شما را بلافاصله تحت مراقبت پزشکی فوری قرار می‌دهند. این مراقبت را می‌توان تا 18 ساعت ادامه داد. آیا ارائه‌دهندگان مراقبت قصد دارند که این مراقبت اجباری را ادامه دهند؟ در این صورت، شهردار باید دستور اقدام بحرانی را صادر کند.

ارائه‌دهندگان مراقبت که بخواهند شما را پیش از موعد مقرر تحت مراقبت اجباری قرار دهند، باید موضوع را به ارائه‌دهنده اصلی مراقبت و شهردار اطلاع دهند. اگر تصمیم آنها را معقول تشخیص ندهید، می‌توانید شکایت کنید. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره طرح شکایت، به [صفحه 14](#) مراجعه کنید.

آیا مشکل پزشکی دارید؟ آیا دارو مصرف می‌کنید؟

آیا در حال حاضر مشکل پزشکی دارید؟ حتماً این موضوع را به ماموران اورژانس حاضر در محل اطلاع دهید. در این صورت، مراقبت لازم به شما ارائه می‌شود.

نمی‌دانید دقیقاً چه دارویی مصرف می‌کنید؟ بسته‌بندی دارو را به ارائه‌دهندگان مراقبت بدهید. یا از ارائه‌دهندگان مراقبت بخواهید که با پزشک عمومی شما تماس بگیرد.

تصمیم شهردار

شهردار در اولین فرصت تصمیم می‌گیرد که آیا اعمال اقدام بحرانی درباره شما ضروری است یا خیر. شهردار این تصمیم را پس از خواندن بیانیه پزشکی می‌گیرد. او همچنین بررسی می‌کند که آیا قبلاً مجوز خدمات درمانی یا اقدام بحرانی برای شما صادر شده است یا خیر. همچنین بررسی می‌کند که آیا قبلاً تحت مراقبت اجباری قرار گرفته‌اید یا خیر. او می‌تواند این اطلاعات را از دادستان کل درخواست کند.

شنیدن دیدگاه شما

شهردار (در صورت امکان) نظر شما را نیز جویا می‌شود. به این اقدام شهردار، «شنیدن» دیدگاه شما می‌گویند. شهردار (یا معاونش) از شما چیزهایی درباره وضعیتتان می‌پرسد. شما می‌توانید بگویید که چرا با مراقبتی که قرار است به شما ارائه شود، موافق نیستید. شما شاید تمایلی به بیان دیدگاه‌های خود نداشته باشید یا شاید امکان این کار وجود نداشته باشد. مثلاً، شاید امکان دسترسی (مناسب) به شما فراهم نباشد. در این صورت، شهردار باید در گزارش تصمیم خود قید کند که چرا دیدگاه شما را شنیده است یا چرا چنین امکانی فراهم نبوده است.

اگر شهردار، بنا بر اطلاعات موجود، تشخیص دهد که همه الزامات برآورده شده است، می‌تواند درباره شما اقدام بحرانی اعمال کند. او تصمیم خود را کتباً به اطلاع شما می‌رساند.

حرفه

آیا با تصمیم شهردار مخالفید؟ می‌توانید از وکیل خود بخواهید که به دادگاه اعتراض کند. شهردار باید مطمئن شود که امکان استفاده از وکیل ظرف 24 ساعت برای شما فراهم می‌شود (البته اگر وکیل نداشته باشید). این روند سبب تعلیق اقدام بحرانی نمی‌شود. یعنی ارائه‌دهندگان خدمات درمانی به ارائه مراقبت اجباری ادامه می‌دهند. پس از آن، قاضی تصمیم می‌گیرد که آیا اعمال اقدام بحرانی معقول بوده است یا خیر.

آیا می‌خواهید اعتراض کنید؟ اعتراض باید به صورت مکتوب و ظرف سه هفته از اعلام تصمیم شهردار صورت بگیرد. اعتراض باید کتبی ارائه شود. وکیل شما اطلاعات بیشتری در این در اختیار دارد.

حکم

قاضی رای خود را ظرف چهار هفته از تاریخ تسلیم اعتراض صادر می‌کند. در این زمینه با وکیل خود مشورت کنید. از او بخواهید که پیام‌های رای قاضی را به صورت شفاف برای شما شرح دهد. اعتراض به رای قاضی امکان‌پذیر نیست.

اقدام بحرانی اعمال شده است. چه اتفاقی برای شما می‌افتد؟

ارائه‌دهنده مراقبت و مدیر مراقبت

بمحض این که شهردار تصمیم به اعمال اقدام بحرانی بگیرد، یک ارائه‌دهنده مراقبت برای شما تعیین می‌شود که باید به مراقبت از شما بپردازد. مراقبت اجباری از سوی مرکز مراقبت سلامت روان ارائه می‌شود. هنوز مراقبت اجباری دریافت نمی‌کنید؟ در این صورت، ارائه‌دهنده خدمات درمانی با شما تماس می‌گیرد و اطلاعات تکمیلی را در اختیارتان می‌گذارد.

سپس شهردار شخصی را به‌عنوان مدیر مراقبت و شخصی را به‌عنوان مدیر پزشکی شما تعیین می‌کند. مدیر مراقبت همان ارائه‌دهنده مراقبت است که وظیفه هماهنگ‌سازی امور مراقبت اجباری شما را بر عهده دارد. شما با این شخص ارتباط گسترده‌ای خواهید داشت. مدیر پزشکی تخصص روان‌پزشکی دارد. وظیفه اصلی وی یافتن قوانین و مقررات روزآمد و تبدیل آنها به توصیه‌ها و رهنمودهای کاربردی برای ارائه‌دهندگان مراقبت است.

در صورت امکان، می‌توانید درباره همه جنبه‌های مراقبت اجباری خود با مدیر مراقبت گفتگو کنید. همواره خواسته‌های مراقبتی خود را به وی اطلاع دهید. مثلاً، به او بگویید که کدام روش دریافت دارو را ترجیح می‌دهید، این که داروی دیگری مصرف می‌کنید یا خیر، و این که برای بهبود حال شما چه اقداماتی باید صورت بگیرد.

دیدگاه شما درباره خدمات درمانی

همواره دیدگاه خود درباره مراقبت را به مدیر مراقبت اطلاع دهید. این بدان معنی نیست که وی خواسته‌های شما را عملی می‌کند. البته خواسته‌های شما مدنظر قرار می‌گیرد. اگر او از دیدگاه شما باخبر نباشد، نمی‌تواند چنین کاری انجام دهد.

پس از صدور مجوز اقدام بحرانی، مدیر مراقبت مشخص می‌کند که کدام مراقبت‌ها (طبق توضیحات اقدام بحرانی) در کدام بازه زمانی باید به شما ارائه شود. پیش از این کار، وی حتماً وضعیت شما را بررسی و با شما درباره مراقبتی که قرار است ارائه شود رایزنی می‌کند.

چه نوع مراقبت اجباری ممکن است اعمال شود؟

Wvggz توضیح می‌دهد که در روند اقدام بحرانی چه نوع مراقبت اجباری ممکن است ارائه شود.

ارائه درمان پزشکی

ممکن است لازم باشد که شما تحت درمان پزشکی قرار بگیرید. این شامل موارد زیر است:

- رساندن مایعات، مواد غذایی و دارو به بدن.
 - معاینات دوره‌ای یا دیگر روال‌های پزشکی برای رفع اختلال روانی.
 - روال درمانی.
 - درمان مشکل جسمی مرتبط با اختلال روانی.
- مثلاً: از مصرف داروهای دیابت خودداری می‌کنید. این خودداری ناشی از این مشکل است که روان‌پریشی شما را به این تشخیص می‌رساند که نیازی به دارو ندارید.

محدودیت آزادی

ممکن است آزادی حرکت شما محدود شد. این وضعیت ممکن است از چند راه رخ دهد:

- محدود شدن آزادی حرکت و محرومیت از حضور در نقاط خاصی از ساختمان، یا محدودیت ناشی از مشکل جسمی. مثلاً: ماموران اورژانس حاضر در محل به شما اجازه دهند که وارد اتاق نشیمن شوید، یا این که شما را موقتاً بازداشت و محدود کنند.
 - ممکن است در یک اتاق قفل‌دار و مجهز اسکان یابید یا در اتاق خودتان حبس شوید.
 - ممکن است تحت نظر قرار بگیرید. مثلاً: به‌کمک دوربین.
 - بررسی لباس یا بدن. بدن شما یا لباسی که به تن دارید ممکن است تحت بازرسی قرار بگیرد. بررسی حفره‌های بدن، مانند دهان، ممنوع است.
 - خانه یا محل سکونت شما ممکن است برای وجود مواد تأثیرگذار بر رفتار یا اشیای خطرناک، بازرسی شود.
 - خانه ممکن است برای وجود مواد تأثیرگذار بر رفتار یا دیگر اشیای خطرناک، بازرسی شود. این مواد یا اشیای ممکن است توقیف شود. مثلاً: الکل یا چاقو.
 - محدود کردن آزادی برای نظم دادن به زندگی. شما باید به برخی مسائل رسیدگی و برخی چیزها را حذف کنید. مثلاً: ممکن است استفاده از تلفن، اینترنت یا برخی رسانه‌های اجتماعی برای شما ممنوع شود.
 - ممنوعیت ملاقات.
 - پذیرش در اقامتگاه.
- ممکن است شما ملزم به بستری در موسسه مراقبت سلامت روان شوید. در این صورت، به موسسه مرتبط برده می‌شوید. بنابراین، دیگر نمی‌توانید بدون اجازه از موسسه یا بخش درمان خارج شوید.

همکاری نمی‌کنید؟ در این صورت، ممکن است شما را با اجبار فیزیکی ملزم به پذیرش مراقبت اجباری کنند. مثلاً ممکن است دارو را به‌زور به شما بخورانند. ممکن است خروج شما از برخی اتاق‌ها را نیز ممنوع کنند. اجبار فیزیکی همواره به شکل بی‌خطر درباره شما اعمال می‌شود.

احتمالاً در صورتی ملزم به بستری در موسسه سلامت روان می‌شوید که در وضعیت بحرانی قرار داشته باشید. البته این احتمال وجود دارد که در شرایط دیگر نیز مشمول مراقبت اجباری شوید. مثلاً در درمانگاه سرپایی یا منزل نیز ممکن است مراقبت اجباری درباره شما اعمال شود. این اقدام را **مراقبت سرپایی** می‌گویند. ارائه‌دهنده مراقبت همواره بررسی می‌کند که آیا ارائه مراقبت اجباری سرپایی معقول و ایمن است یا خیر. همچنین بررسی می‌کند که چطور می‌توان این مراقبت را ارائه کرد.

در اقدام بحرانی، شهردار مشخص می‌کند که کدام نوع مراقبت اجباری باید درباره شما اعمال شود. چنین نیست که همه انواع مراقبت‌ها برای شما مناسب باشد. تصمیم‌گیری درباره نوع مراقبت اجباری و زمان اعمال آن بر عهده مدیر مراقبت است.

آیا با تصمیم مدیر مراقبت درباره مراقبت اجباری مخالف هستید؟ در این صورت، می‌توانید شکایت کنید. اطلاعات بیشتر درباره طرح شکایت در [صفحه 12](#) ارائه شده است.

برای ارائه مراقبت اجباری، چه شرایطی باید برآورده شود؟

اعمال مراقبت اجباری منوط به برآورده شدن چندین شرط است:

- **کیفیت**

Wvggz تصریح می‌کند که مراقبت باید طبق رهنمود خاصی اعمال شود. این رهنمود را راهنمای چندرشته‌ای اجبار و فوریت می‌نامند. آیا می‌خواهید در این باره بیشتر بدانید؟ با ارائه‌دهنده خدمات درمانی خود مشورت کنید. مراقبت اجباری باید الزامات معمول کیفیت و الزامات مندرج در رهنمودهای پذیرش داوطلبانه مراقبت را نیز برآورده کند.

- **تناسب**

فوریت و شدت مراقبت اجباری باید با هدف مراقبت اجباری متناسب باشد.

- **کارآمدی**

مراقبت اجباری باید با هدف موردنظر متناسب باشد. مثلاً، ممکن است شما به دلیل روان‌پریشی با دیگران پرخاشگرانه رفتار کنید و از خوردن دارو خودداری کنید. در این صورت، برای رفع خطر حمله به دیگران، به اجبار به شما دارو خورانده می‌شود.

- **مکمل بودن**

اقدامات شدید دیگری برای دستیابی به همان هدف وجود نداشته باشد. بنابراین، مراقبت اجباری باید شامل ملایم‌ترین اقدامات برای دستیابی به هدف مراقبت اجباری باشد.

- **ایمنی**

مراقبت اجباری نباید خطری برای شما و دیگران داشته باشد.

- **شرط راهکار نهایی**

یعنی این که مراقبت اجباری فقط باید در شرایط استثنایی اعمال شود. نباید گزینه دیگری برای تضمین رفع صدمه جدی وجود داشته باشد. آیا مراقبت خاصی را داوطلبانه می‌پذیرید؟ در این صورت، شاید بتوان از مراقبت اجباری جلوگیری کرد. در این وضعیت، می‌توان به مراقبت اجباری (زودتر از موعد) پایان داد.

آیا، به نظر شما، مراقبت اجباری الزامات یادشده را برآورده نمی‌کند؟ در این صورت، می‌توانید در این مورد شکایت کنید.

اقدام بحرانی چه مدت طول می‌کشد؟

شهردار اقدام بحرانی را می‌تواند به مدت حداکثر سه روز اعمال کند. اگر اقدام بحرانی در روزهای پایانی هفته یا در روز تعطیل عمومی پایان یابد، مدت آن به مدت یک روز کاری دیگر تمدید می‌شود. دوره حداکثر سه‌روزه به این معنا نیست که مراقبت اجباری حتماً پس از سه روز پایان می‌یابد. آیا دادستان کل تمدید دوره اقدام بحرانی را ضروری می‌داند؟ در این صورت، می‌تواند مجوز تمدید اعمال اقدام بحرانی را از دادگاه درخواست کند. این درخواست باید ظرف یک روز پس از اعمال شدن اقدام بحرانی از سوی شهردار، ارائه شود.

قاضی سه روز دیگر فرصت خواهد داشت که درباره تمدید تصمیم‌گیری کند. قاضی، پیش از صدور رای، صحبت‌های شما را می‌شنود؛ مگر این‌که شما تمایلی به این کار نداشته باشید یا امکان آن فراهم نباشد. قاضی نظر وکیل و نماینده شما را درباره تمدید مدت اقدام بحرانی می‌پرسد.

- آیا قاضی با صدور مجوز تمدید مخالفت می‌کند؟

← اقدام بحرانی پایان می‌یابد. مراقبت اجباری در روزی که قاضی این رای را اعلام کند، پایان می‌یابد. پس، این فرآیند ممکن است تا هشت روز طول بکشد (مثلاً اگر در این مدت روز پایان هفته یا روز تعطیل عمومی وجود داشته باشد).

- آیا قاضی با صدور مجوز تمدید موافقت می‌کند؟

← قاضی «مجوز ادامه اقدام بحرانی» را صادر می‌کند. این مجوز سه هفته اعتبار دارد.

قاضی با صدور مجوز تمدید موافقت می‌کند

در مجوز تمدید اقدام بحرانی (رای قاضی) ذکر می‌شود که چه نوع مراقبت اجباری باید به شما ارائه شود. آیا مدیر مراقبت و کارشناسان دیگر بر این باورند که مراقبت اجباری باید پس از سه هفته همچنان ادامه یابد؟ در این صورت، آنها می‌توانند مجوز خدمات درمانی برای شما درخواست کنند. با این مجوز، آنها می‌توانند مراقبت اجباری را به مدت بیشتری درباره شما اعمال کنند.

آیا می‌خواهید اطلاعات بیشتری درباره مجوز خدمات درمانی و کاربرد آن کسب کنید؟ به بروشور مراجعه کنید: «مجوز مراقبت برای شما صادر می‌شود. این چه معنایی دارد؟ خود شما چه اقدامی می‌توانید انجام دهید؟»

قاضی با صدور مجوز تمدید مخالفت می‌کند

بمحض پایان یافتن اقدام بحرانی یا دوره تمدیدشده، اگر مراقبت اجباری دیگری برای شما درخواست نشده باشد، مراقبت اجباری متوقف می‌شود. یعنی مدیر مراقبت نمی‌تواند مراقبت دیگری به شما تحمیل کند. البته می‌توانید درباره مراقبت‌های دیگری که مایل به پذیرش آنها هستید، با مدیر مراقبت به توافق برسید.

وقفه موقت یا توقف

شما می‌توانید درخواست توقف دائم یا موقت مراقبت اجباری را ارائه کنید. مدیر پزشکی نیز می‌تواند در این زمینه تصمیم‌گیری کند.

- **وقفه موقت**
در صورتی امکان‌پذیر است که بخواهید در مراسم خانوادگی مهمی شرکت کنید. از این موارد می‌توان به مراسم خاکسپاری یا ازواج اشاره کرد.
- **توقف کامل مراقبت اجباری.**
در صورتی رخ می‌دهد که شما دیگر بروز خطر را محتمل ندانید. همچنین، اگر بخواهید داوطلبانه مراقبت دریافت کنید، مراقبت اجباری کاملاً متوقف می‌شود.

چه‌کسی می‌تواند خواستار توقف موقت یا دائم مراقبت اجباری شود؟

شما می‌توانید این درخواست را به مدیر پزشکی ارائه کنید¹. شما باید درخواست خود را به صورت مکتوب خود به وی ارائه کنید. شما باید دلیل ارائه این درخواست را به صورت شفاف بیان کنید. اشخاص زیر نیز می‌توانند این درخواست را مطرح کنند:

- وکیل شما (از طرف شما)؛
 - نماینده شما (از طرف شما)؛
 - مدیر مراقبت شما؛
- مثلاً، اگر تشخیص دهد که مراقبت اجباری دیگر ضرورتی ندارد. یا مثلاً بخواهد بررسی کند که آیا شما می‌توانید روند درمان را بدون مراقبت اجباری ادامه دهید یا خیر.

مدیر پزشکی می‌تواند شرایطی برای توقف موقت یا دائم تعیین کند. اگر این شرایط را رعایت نکنید، مدیر پزشکی می‌تواند تصمیم خود را لغو کند. در این صورت، مراقبت اجباری را می‌توان بلافاصله برقرار کرد. آیا با تصمیم مدیر پزشکی مخالف هستید؟ می‌توانید شکایت خود را تسلیم کمیته شکایات کنید. در این زمینه با مشاور معتمد بیمار مشورت کنید.

1 مدیر پزشکی تخصص روان‌پزشکی دارد. مهم‌ترین وظیفه وی یافتن قوانین و مقررات روزآمد و تبدیل آنها به توصیه‌ها و رهنمودهای کاربردی برای ارائه‌دهندگان مراقبت است.

وکیل و فرد معتمد بیمار

وکیل

هنوز وکیل ندارید؟ شهردار می‌تواند زمینه دسترسی شما به وکیل را فراهم کند. امکان استفاده از وکیل بلافاصله پس از اعمال اقدام بحرانی فراهم می‌شود.

وکیل:

- کمک رایگان به شما ارائه می‌کند؛
- نمایندگی شما را بر عهده می‌گیرد؛
- در روال‌های مرتبط با مراقبت اجباری از منافع شما حمایت می‌کند؛ (مثلاً در صورت تمدید احتمالی اقدام بحرانی).
- با قوانین و روال‌هایی که به شما مربوط می‌شود، آشنایی دارد؛
- ترتیبی می‌دهد که دیدگاه شما در همه جلسات رسیدگی مدنظر قرار بگیرد؛
- به همه پرسش‌های شما درباره حقوق و وظایف مرتبط با اقدام بحرانی و روال‌های رسیدگی پاسخ می‌دهد؛
- اگر به‌اجبار بستری شده باشید یا اگر نتوانید به دیدار او بروید، به ملاقات شما می‌آید؛
- آماده کمک‌سانی به شماست.

فرد معتمد بیمار

فرد معتمد بیمار:

- به شما مشاوره و کمک رایگان ارائه می‌کند؛
- می‌تواند به پرسش‌ها و شکایات شما درباره مراقبت ارائه‌شده و نیز حقوق و وظایف شما رسیدگی کند؛ (مثلاً، درباره شیوه رفتار ارائه‌دهندگان با شما، تصمیمات مدیر مراقبت، کیفیت درمان اجباری یا محدودیت آزادی).
- از شما در زمینه ارتباط با مدیر مراقبت پشتیبانی می‌کند و در این زمینه به شما مشاوره می‌دهد؛
- در زمینه تهیه مدارک مهم مانند کارت مراقبت و برنامه مراقبت به شما کمک می‌کند؛
- ارتباط استخدامی با ارائه‌دهنده مراقبت ندارد ولی به بنیاد مستقل PVP وابسته است.
- از منافع شما حمایت می‌کند؛
- با مجوز شما کاری ندارد.

اگر شهردار بخواهد اقدام بحرانی انجام دهد، از شما اجازه می‌گیرد تا اطلاعات تماس شما را به مشاوره معتمد بیمار منتقل کند. اگر این اجازه را بدهید، مشاور معتمد بیمار با شما تماس می‌گیرد.

اطلاعات بیشتری می‌خواهید؟ به وبسایت www.pvp.nl مراجعه کنید.

نماینده

در برخی موارد، فردی نمایندگی شما را بر عهده می‌گیرد. این نماینده رابط شما با مدیر مراقبت، ارائه‌دهنده مراقبت یا دیگر ارائه‌دهندگان خدمات خواهد بود. امکان حضور و مشارکت حداکثری شما فراهم خواهد شد. مشاور بیمار می‌تواند اطلاعات بیشتری درباره وظایف این نماینده ارائه کند.

در شرایط زیر برای شما نماینده تعیین می‌شود:

- شما بخواهید شخصاً کارهای خود را پیش ببرید.
- فاقد صلاحیت قانونی باشید. یعنی مدیر مراقبت تشخیص دهد که «شما قادر به ارزیابی معقول منافع خود نیستید».
- زیر سن قانونی باشید.

شما بخواهید شخصاً کارهای خود را پیش ببرید

- نماینده را خود شما انتخاب می‌کنید. این نماینده باید حداقل ۸۱ ساله باشد. البته خود این شخص باید علاقه‌مند به پذیرش نمایندگی شما باشد.
- نماینده می‌تواند از طرف شما مراقبت را نپذیرد ولی نمی‌تواند مجوز مراقبت را از طرف شما صادر کند. پس اگر نماینده با مراقبت اجباری موافق باشد ولی شما نباشید، نظر شما لحاظ می‌شود.

فاقد صلاحیت روانی باشید

فاقد صلاحیت روانی یعنی این که شما نتوانید از منافع خود دفاع کنید. این شرط بر اساس مورد و شرایط فرق می‌کند. مثلاً، شما ممکن است نتوانید تصمیم درستی برای مراقبت مربوط به روان‌پریشی بگیرید ولی شاید بتوانید درباره فعالیت‌های روزمره خود به‌درستی تصمیم‌گیری کنید. بنابراین، پزشک به صورت موردی بررسی می‌کند که آیا شما در آن مقطع زمانی قادر به تصمیم‌گیری درباره امور خود هستید یا خیر.

اگر پزشک تشخیص دهد که شما فاقد صلاحیت روانی هستید، این گزینه‌ها به‌ترتیب زیر ارزیابی می‌شود:

- قاضی قبلاً برای شما مشاور یا وکیل تعیین کرده است.
- یا: شما قبلاً برای خود نماینده انتخاب کرده‌اید. این نماینده باید حداقل ۸۱ ساله باشد. البته خود این شخص باید علاقه‌مند به پذیرش نمایندگی شما باشد.
- یا: شریک جنسی یا هریک از بستگان شما می‌تواند نماینده شما باشد. نماینده نمی‌تواند مجوز مراقبت را از طرف شما صادر کند. البته، نماینده می‌تواند از طرف شما با مراقبت مخالفت کند.
- اگر نماینده‌ای وجود نداشته باشد، ارائه‌دهنده مراقبت می‌تواند درخواست انتصاب مشاور یا سرپرست را به دادگاه ارائه کند.

زیر سن قانونی باشید

در مورد افراد زیر سن قانونی، نماینده بر اساس قانون تعیین می‌شود.

حداقل ۱۲ سال دارید:

- والدین یا سرپرست(ان) شما نماینده(های) شما خواهند بود.
- این نماینده می‌تواند از طرف شما با مراقبت موافقت یا مخالفت کند.
- در گروه ۱۲ تا ۱۶ سال قرار دارید:
- والدین یا سرپرست(ان) شما نماینده(های) شما خواهند بود.
- نماینده می‌تواند از طرف شما مراقبت را نپذیرد ولی نمی‌تواند مجوز مراقبت را از طرف شما صادر کند.
- ۱۶ یا ۱۷ ساله هستید:
- می‌توانید نماینده داشته باشید، ولی اجباری در این زمینه وجود ندارد. نماینده را خود شما انتخاب می‌کنید. این نماینده باید حداقل ۸۱ ساله باشد. البته خود این شخص باید علاقه‌مند به پذیرش نمایندگی شما باشد.
- ۱۶ یا ۱۷ ساله و فاقد صلاحیت قانونی هستید: والدین یا سرپرست(ان) شما نماینده(های) شما خواهند بود.

شکایات

ارائه‌دهنده خدمات درمانی با کمیته مستقل شکایات در ارتباط است. این کمیته شکایات به شکایت شما رسیدگی می‌کند. شما می‌توانید مثلاً از هر نوع تصمیمی که مدیر پزشکی و مدیر مراقبت درباره مراقبت اجباری شما می‌گیرد، شکایت کنید. رای کمیته شکایات برای حفظ الزام‌آور است. این رای ممکن است منجر به ابطال تصمیمات یا پرداخت غرامت به شما شود. اعتراض به رای کمیته شکایات در دادگاه امکان‌پذیر است. این کار را می‌توانید خودتان انجام دهید یا به نماینده یا ارائه‌دهنده خدمات درمانی بسپارید.

موضوعات شکایاتی که کمیته شکایات می‌تواند به آنها رسیدگی کند، در قانون مشخص شده است. مثلاً:

- محدودیت آزادی افراد؛
- اجرای اقدام بحرانی یا تداوم اقدام بحرانی؛
- درخواست ایجاد وقفه موقت یا توقف مراقبت اجباری؛
- تصمیمات مربوط به تعیین صلاحیت قانونی.

شکایتی دارید؟

اگر شکایتی داشته باشید، همواره بهتر است که ابتدا با مشاور معتمد بیمار مشورت کنید. این شخص خدمات زیر را به شما ارائه می‌کند:

- شما را با روند رسیدگی به شکایات آشنا می‌کند.
- در زمینه ارائه شکایت به شما کمک می‌کند.
- به شما می‌گوید که آیا لازم است که برای طرح شکایت از وکیل کمک بگیرید یا خیر.
- اگر ترجیح شما این باشد که مشکل را با حضور خود مدیر مراقبت (بدون مراجعه به کمیته شکایات) برطرف کنید، در این زمینه به شما کمک می‌کند.

چه کار دیگری می‌توانید انجام دهید؟

کمک گرفتن از بستگان و/یا عزیزان

بستگان یا نزدیکان شما (از جمله دوستان) می‌توانند به شما کمک و راهنمایی ارائه کنند. این کمک می‌تواند برای ایجاد ارتباط با مدیر مراقبت یا ارائه‌دهندگان خدمات دیگر سودمند باشد. بستگان یا نزدیکان شما معمولاً شما را به‌خوبی می‌شناسند. پس این افراد می‌توانند خواسته‌های شما را به‌طور شفاف تشریح کنند. حضور این افراد در روند مراقبت اجباری نیز سودمند خواهد بود. مثلاً، می‌توانند از حیوانات خانگی شما مراقبت کنند. همچنین می‌توانند به برخی از امور شما در خارج از موسسه رسیدگی کنند.

حتماً به مدیر مراقبت خود بگویید که چه کسانی از دوستان یا نزدیکان شما قرار است به شما کمک کنند. بدین‌ترتیب، ارائه‌دهندگان خدمات درمانی می‌دانند که با چه کسی باید تماس بگیرند. آنها همچنین خواهند فهمید که چه‌کسی نماینده شما هست یا نیست. پزشکان فقط پس از کسب اجازه از شما می‌توانند اطلاعات مربوط به شما و فرآیند درمان شما را در اختیار بستگان یا نزدیکان‌تان بگذارند.

در Wvggz حقوقی برای بستگان یا نزدیکان شما پیش‌بینی شده است. همچنین یک نفر معتمد خانواده برای ارتباط با نزدیکان شما تعیین می‌شود. با ارائه‌دهنده خدمات درمانی خود مشورت کنید. اطلاعات بیشتر درباره این متولیان را می‌توانید در وبسایت زیر بیابید: www.familievertrouwenspersonen.nl.

کارت بحران

در کارت بحران نوشته می‌شود که خواسته‌های شما در دوران بحران چیست. این موارد را در نظر بگیرید:

- اطرافیان و ماموران اورژانس چه کارهایی باید انجام دهند و از چه کارهایی باید خودداری کنند.
- آنها باید با چه کسی تماس بگیرند؟
- چه توافقاتی با مثلاً پزشک(ان) یا ماموران خدمات بحران صورت گرفته است؟

آیا کارت بحران دارید؟

آیا در گذشته نقشه بحران تهیه کرده‌اید؟ آیا خواسته‌های خود را در جای دیگری نیز ثبت کرده‌اید؟ ترتیبی دهید که این کارت بحران یا زیست‌خواست به دست ارائه‌دهندگان مراقبت یا مدیر مراقبت برسد. بدین‌ترتیب آنها می‌فهمند که شما قبلاً با کدامیک از ارائه‌دهندگان مراقبت توافق کرده‌اید. ارائه‌دهندگان مراقبت نیز بهتر می‌توانند در آن مقطع از شما مراقبت کنند. شاید حتی مشخص شود که ارائه مراقبت اجباری ضرورتی ندارد. همچنین، شاید بتوان زودتر به این مراقبت پایان داد.

کارت بحران ندارید؟

کارت بحران ندارید ولی می‌خواهید داشته باشید؟ در این زمینه از مدیر مراقبت مشاوره و اطلاعات بگیرید. اطلاعات بیشتر را می‌توانید در وبسایت بنیاد Crisiskaart Nederland بیابید: www.crisiskaart.nl.

اطلاعات بیشتر

آیا می‌خواهید درباره برخی موضوعات بیشتر بدانید؟ فهرست وبسایت‌های سودمند در ادامه ارائه شده است.

- **اجبار در مراقبت**
اطلاعات بیشتر درباره مراقبت اجباری.
www.dwangindezorg.nl
- **کارت بحران**
اطلاعات بیشتر درباره کارت بحران.
www.crisiskaart.nl
- **فرد معتمد بیمار**
اطلاعات بیشتر درباره فرد معتمد بیمار.
www.pvp.nl
- **MIND**
هدف MIND پیشگیری از بروز مشکلات روانی و کمکرسانی به افراد دچار این مشکلات است. این هدف با ارائه اطلاعات، تحقیقات، اجرای طرح‌های پژوهشی و اقدامات مناسب دنبال می‌شود.
www.wijzijnmind.nl
- **MIND Korrelatie**
MIND Korrelatie سازمانی ملی است. این سازمان به ارائه خدمات ناآشناس و حرفه‌ای در زمینه روان‌شناسی و روان‌اجتماعی می‌پردازد. MIND Korrelatie در زمینه ارائه مشاوره فردی و کمکرسانی به متقاضیان مشاوره نیز فعالیت می‌کند. مشاوره به‌صورت تلفنی و آنلاین ارائه می‌شود.
www.mindkorrelatie.nl
- **پیشگیری از خودکشی 113**
پیشگیری از خودکشی 113 سازمانی ملی است که در حوزه پیشگیری از خودکشی فعالیت می‌کند.
www.113.nl

- **بنیاد Eigen Kracht Centrale**
بنیاد Eigen Kracht Centrale به ارائه کمک به سازمان‌ها و نهادهای دولتی هلند، در زمینه پاسخگویی به پرسش‌های شهروندان می‌پردازد.
www.eigen-kracht.nl
- **انتخاب GGZ**
Kiezen in de ggz وبسایتی ویژه بزرگسالان و افراد 18 ساله و بالاتر که در پی یافتن ارائه‌دهنده مراقبت برای رفع مشکلات روانی خود هستند، است.
www.kiezenindeggz.nl
- **Ypsilon**
بستگان و نزدیکان افراد مشکوک به ابتلا به روان‌پریشی را گرد هم می‌آورد.
www.ypsilon.org
- **بنیاد ملی متولیان خانواده (LSFVP)**
معتمدان خانواده به ارائه اطلاعات، مشاوره و کمک به خانواده و بستگان مراجعان مشمول مراقبت سلامت روان (GGZ) می‌پردازند.
www.familievertrouwenspersonen.nl
- **رهنمودهای فوریت و اجبار مراقبت سلامت روان**
اینجا رهنمودهایی درباره فوریت و اجبار در زمینه مراقبت سلامت روان ارائه شده است.
https://richtlijndatabase.nl/richtlijn/dwang_en_drang_in_de_ggz/dwang_en_drang_in_de_ggz_-_startpagina.html

پیوست شرح معیار صدمه

مراقبت اجباری فقط باید در موارد استثنایی اعمال شود. یعنی: چاره دیگری برای پیشگیری از رفتارهای پرخطر شما وجود نداشته باشد. آستانه اعمال اقدام بحرانی را «معیار صدمه» می‌نامند.

معیار صدمه شامل موارد زیر است:

- صدمه جدی (خطرزا)
 - اختلال روانی که آسیب جدی از آن پدید می‌آید
 - مقاومت
- این جنبه‌ها مختصراً در ادامه بیان شده است.

صدمه جدی

اقدام بحرانی در صورتی اعمال می‌شود که شما خود یا دیگران را در معرض خطر جدی قرار دهید. در بروشور از این وضعیت با عنوان صدمه جدی یاد شده است. گزارش‌کننده این وضعیت ممکن است مثلاً پزشک معالج، شهرداری یا هریک از بستگان شما باشد.

بر اساس zggvW، احتمال صدمه جدی در صورتی مطرح می‌شود که احتمال رخ دادن هریک از اتفاقات زیر بالا باشد:

- شما به خودتان یا دیگران آسیب بزنید. این آسیب شامل موارد زیر است:
 - به خطر انداختن جان؛
 - آسیب بدنی جدی؛
 - آسیب روانی جدی؛
 - آسیب مادی، غیرمادی یا مالی جدی؛
 - سهل‌انگاری یا ناسازگاری اجتماعی جدی؛
 - اختلال شدید رشدی (مثلاً برای جنین)؛
 - به خطر افتادن ایمنی خود شما به دلیل قرار گرفتن شما تحت نفوذ فرد دیگر؛
 - برانگیختن رفتار پرخاشگرانه دیگران از طریق رفتارهای تحریک‌آمیز؛
 - به خطر افتادن ایمنی کلی محیط شما بر اثر رفتارهای شما
- اقدام بحرانی فقط در شرایط بسیار حاد که چاره دیگری جز پیشگیری از صدمه جدی وجود نداشته باشد، درباره شما اعمال می‌شود.

تردید درباره ابتلا به اختلال روانی

اقدام بحرانی فقط در صورتی صادر می‌شود که رفتار شما (که عامل آسیب جدی است) ناشی از اختلالات روانی باشد. پس اینجا سه شرط مطرح می‌شود. تصمیم‌گیری در این باره بر عهده روان‌پزشک است:

- روان‌پزشک احتمال دهد که شما دچار اختلال روانی هستید؛
- رفتار شما منجر به بروز (احتمال) صدمه جدی شود.
- صدمه جدی از این اختلال ناشی شود.

مقاومت

مراقبت اجباری را فقط در صورتی می‌توان اعمال کرد که شما مراقبت توصیه‌شده را نپذیرید. پس کافی است بگویید که با مراقبتی که قرار است به شما ارائه شود، موافق نیستید.

آیا با مراقبت موافق هستید؟ پس این موضوع را به ماموران اورژانس حاضر در محل اطلاع دهید. همچنین مشخص کنید که مایل به دریافت چه مراقبتی هستید یا نیستید. شاید قبلاً برای شما کارت بحران یا تعهدنامه صادر شده باشد.

ارائه‌دهنده مراقبت ارزیابی می‌کند که آیا مراقبتی که داوطلبانه خواستار آن هستید از نظر آنها کافی است یا خیر. آیا از نظر آنها این برای پیشگیری از بروز خطر کافی نیست؟ در این صورت، شهردار می‌تواند درباره اجرای اقدام بحرانی تصمیم‌گیری کند. وظیفه می‌تواند بلافاصله برای مراقبت اجباری اقدام کند.

صلاحیت و نمایندگی

[شما به‌طور پیش‌فرض دارای صلاحیت قانونی هستید، مگر این‌که پزشک شما را فاقد صلاحیت روانی تشخیص دهد. توانایی ویلسون مشخص می‌کند که شما نمایندگی چه کسانی را می‌توانید عهده‌دار شوید. یعنی چه کسی می‌تواند نمایندگی شما را برای دفاع از منافع شما بر عهده بگیرد.

Wilsonbekwaam

شما در صورتی فاقد صلاحیت روانی محسوب می‌شوید که مدیر مراقبت بر مبنای تصمیمات تشخیص دهد که «شما قادر به ارزیابی معقول منافع خود نیستید». طبق Wvzgz، مدیر مراقبت تعیین می‌کند که آیا شما دارای صلاحیت روانی هستید یا خیر. این تشخیص در هر مورد و در هر زمان ممکن است متفاوت باشد. روان‌پزشک مستقلی که بیانه پزشکی شما را آماده می‌کند نیز می‌تواند در این زمینه نظر بدهد.

داشتن صلاحیت روانی تاثیری بر اهمیت مخالف شما نمی‌گذارد: مخالفت با مراقبت اجباری جدی گرفته می‌شود، حتی اگر شما فاقد صلاحیت روانی باشید و نماینده شما قبلاً با این اقدام موافقت کرده باشد. در این صورت، مراقبت اجباری فقط بر مبنای اقدام بحرانی امکان‌پذیر خواهد بود.

مقاومت موجه

آیا دارای صلاحیت روانی هستید و صدمه جدی فقط بر وضعیت شما تاثیر می‌گذارد؟ و این صدمه تهدیدکننده جان شما یا دیگران نیست؟ در این صورت، خواسته‌ها و ترجیحات شما باید اساساً محترم شمرده شود.

حتماً مخالفت و عدم صلاحیت احتمالی خود را با وکیل و نماینده خود در میان بگذارید.

